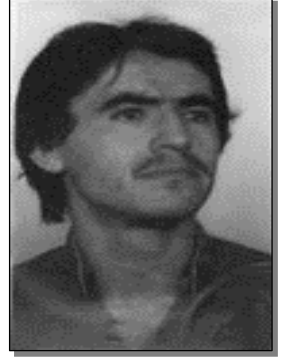

SUSMAK YOK! UNUTMAK YOK!

RAMAZAN AVCI'YI ANMA MİTİNGİ

TARİH: 21 ARALIK 1985, SAAT: 18.00

YER: RAMAZAN-AVCI-PLATZ (Landwehr tren istasyonu önü)

21 Aralık 1985'de Ramazan Avcı, ağabeyi ve bir arkadaşıyla birlikte Landwehr tren istasyonu önünde otobüs durağında beklerken dazlakların buluşma yeri olarak bilinen birahaneden çıkan ırkçılar tarafından saldırıya uğradı. Ağabeyi ve arkadaşı son anda bir otobüse kendilerini atarak saldıran nazilerden kurtulmayı başardılar. Ramazan Avcı ise kaçmak için caddeye fırladığında, gelmekte olan bir otomobil kendisine çarptı. Çarpmanın etkisiyle yaralı olarak yerde kalan Ramazan Avcı'nın başına üşüşen neonaziler, kendisini beysbol sopaları, tekmeler ve balta sapıyla öldüresiye dövdüler. Komaya giren Ramazan Avcı kaldırıldığı hastanede 24 Aralık 1985'de hayatını kaybetti. Ölümünden bir kaç gün sonra dünyaya gelen oğluna kendisinin adı verildi.

İrkçı saldırılar ve kundaklamaların başlangıcı 1990lı yıllarda herkesin bildiği Rostock-Lichtenhagen, Mölln ve Solingen ile başlamadı.

1980 yılında, 21 Ağustos 22'ye bağlayan gece, bir neonazi terör örgütü Hamburg'daki Halskestrasse'de bulunan bir mülteci yurdunu kundakladı. Vietnamlı Ngoc Nguyn ve Anh Lân Dô saldırı sonucu feci şekilde yanarak can verdiler.

Ramazan Avcı'nın katledilişinden tam beş ay önce, 24 Temmuz 1985'de yine Hamburg'da Mehmet Kaymakçı aşırı sağcılar tarafından saldırıyla uğrayıp, öldürüldü. Neonaziler bir beton blokla Kaymakçı'nın kafasını parçaladılar. Bu cinayet neredeyse hiç duyulmadı. Hamburg'da bu cinayeti hatırlatan hiç bir şey yok.

Ramazan Avcı'nın katilleri neonazi partisi FAP'nin çevresinden olmalarına rağmen, bu cinayette de siyasi bir neden görülmedi. Bu tip cinayetlerin, siyasi sorumlular, basın ve adalet birimleri tarafından adi suç gibi görülmesi katillerin sırtını güçlendirip, yeni saldırılar düzenlemelerine teşvik etti. O zamanki açıklamalar, bugün ırkçı saldırılar ve kundaklamalar sonrası yapılan "suçu işleyenler kafası karışık, kendilerine yön çizemeyen, apolitik, alkol bağımsız veya da işyerlerini kaybetme korkusu içinde olan veya da mülteciler ve kurbanlarını tarafından provoke edilen vs. gençlerdir" mahiyetindeki açıklamaların aynısıydı.

İrkçı saldırıları bu şekilde hafife alan ve katillere anlayış gösteren, devletle bağlantılarını örtbas etmeye çaba harcayan zihniyet olmasaydı, herhalde NSU cinayetlerinin gerçekleşmesi pek mümkün olmazdı. NSU terör örgütünün tesadüfen kendi kendini ortaya çıkarmasından dört yıl sonra da ısrarla sağ terör şebekeleri ve bağlantıları inkar edilmekte.

Mülteci yurtlarını kundaklayan ırkçılar "tedirgin vatandaş" diye tanımlanarak hafife alınmakta. İrkçı zanlılar, çok kez saldırıya uğrayan mülteci yurtlarının yakınında yaşamalarına rağmen, nedense hemen hemen hiç tespit edilemiyor, yakalanamıyor.

1992'deki ölümcül Mölln kundaklamasında olduğu gibi tepkiler ve refleksler aynı. O günkü gibi bugün de inkar ve yıldırma havası hakim. "Sadece bize faydası olan gelsin" mantığıyla yine temel sığınma hakkının içi boşaltılmakta, sosyal yaşam ve insan haklarına darbe indirilmekte. Çoğumuz sosyal güvenlik kasalarını dolduracak "faydalı göçmen" anlayışını tekrarlayıp duruyoruz. "Hoşgeldiniz kültürü" maskesi altında, sivil toplumun bazı kesimleri devletin yapması gereken çalışmayı "bedavaya" yapıyor. "Hoşgeldin Başbakanımız" bu yükün altında yok olma safhasına gelen sivil örgütlenmeyi kullanarak 1993'den bu yana ulusal ve AB bazındaki mülteci hakları konusundaki en ağır yasal kısıtlamaları gerçekleştiriyor.

Ramazan Avcı'yı anmak ailesiyle dayanışmamızı göstermek istiyoruz. Bugün ayrıca diğer ırkçı şiddet kurbanlarını hafızalara çağırarak onların anısını canlı tutmak istiyoruz. Ramazan Avcı'nın ailesinin isteği doğrultusunda bugünkü anmada sadece ırkçı şiddet kurbanlarının aile üyeleri ve Ramazan Avcı İnisyatifi birer konuşma yapacak.

Ramazan Avcı İnisyatifi